

Српски медији су у протекла четири дана препуни извештаја о протесту пољопривредника. Готово цела Војводина је блокирана тракторима и пољском механизацијом, као и део прилаза Београду из правца Тополе. Протести су почели због најављених реформи у области аграра којима су смањене субвенције за пољопривреднике. Према предвиђеним изменама подршка би уместо за велика газдинства која поседују 100 хектара земљишта требало да буду расподељена малим земљопоседницима који у власништву имају 10 хектара. Предлози министарства пољопривреде да се постигне договор којим би се прекинуо протест предвиђа да се субвенционисана површина одреди на 30 хектара, што су пољопривредници у потпуности одбили. Према речима председника Србије Бориса Тадића, а затим и помоћника министра пољопривреде Милоша Миловановића, држава није у стању да испуни своје обавезе у већој мери од понуђене због недостатка новца у државном буџету. [\[1\]](#) У вези са тим Миловановић наводи да је управо број малих газдинстава у већини и да се првенствено њима треба изаћи у сусрет, и да протести нису добро решење. Протесте не подржава ни председник Асоцијације пољопривредника Србије Богдан Шуљманац, [\[2\]](#) док се председник Асоцијације пољопривредника Војводине, Мирослав Киш о томе изјаснио у ставу да земљорадници "не могу више да чекају".

Након састанка одржаног у среду између министра пољопривреде Душана Петровића и представника пољопривредника Војводине, и Мирослав Киш је позвао на прекид протеста.

Ипак блокаде и даље трају, а Асоцијација Војводине је након неуспелих преговора променила састав преговарачког тима. [\[3\]](#) Такође се у међувремену огласио и председник удружење грађана КЛУБ 100 П плус

[\[4\]](#)
из Новог Сада, Војислав Малешев потврдивши да пољопривредници не одустају од својих захтева.

[\[5\]](#)

Са друге стране, што се централног дела Србије тиче, мањи протести су забележени једино у младеновачкој општини, док је остатак Шумадије потпуно миран и готово и да не учествује у актуелним збивањима.

Већих инцидената између полиције и земљорадника није нигде било све до синоћ, када је дошло до прве озбиљније ситуације у Опову и на Тиси код Жабља у којима је према извештају Радио-телевизије Војводине било и повређених. [6]

Након свих могућих проблема које Србија већ сада има и превише, што на међународном, што на унутрашњем плану, са правом се поставља питање да ли су последњи протести пољопривредника искључиво одраз социјалних и економских недаћа, или се ту може наћи простор и за нека друга тумачења. Већина земљорадника која је својим тракторима из њива изашла на асфалтне путеве је то учинила из разумљивих економских разлога. Ипак, није немогуће да је такво стање врло лако исполитизовати са циљем изазивања много озбиљнијих сукоба и нестабилности.

Већина пољопривредника који учествују у протесту је са подручја Војводине. Поједини представници политичких странака са тог подручја се одавно залажу за што већу аутономију Војводине од Србије, што је на крају резултирало и усвајањем статута Војводине, добијањем бриселског представништва, док се сад све чешће помиње и формирање војвођанске полицијске управе. Наравно, незаобилазно је и истицање великих разлика у приходима које остварује ова српска област. Ту је и помињање централизоване власти као отежавајуће околности за развој појединих региона и тако даље. Међутим све и да је то тачно, неке детаљи би ипак требало да се разграниче. То што је Војводина у могућности да развија одређену грану привреде, не значи да је то и једина грана и територија у коју Србија у потпуности треба да улаже. Улагања су подједнако неопходна и на југу. Плодно земљиште равничарског севера не значи да и други делови Србије не заслужују привредну подршку у односу на своје географске потенцијале. Нажалост, неспособност наше Владе да се избори са изнуђеним политичким темама само продубљује агонију која Србију из дана у дан гура у све дубље поделе. Политика која се огледа у ставу по којем сви треба да будемо једнако сиромашни, свакако неће решити овај проблем и верно очитује потпуни крах наше економије. Многи медијски наводи о огромном броју незапослених, свакодневним гашењима предузећа само су неке од чињеница у одбрани изнешеног става. [7]

Како се Србија према изјавама наших политичара, макар то било и декларативно са њихове стране, води као целовита држава којој су Војводина и Косово и Метохија неотуђиви делови територије, онда се у односу на до сада наведено са правом може поставити питање да ли Србији предстоји “максими́рски сценарио”, али не националног, већ за ову прилику много прикладнијег економског раздора. Економског, с обзиром да је Војводину тешко одцепити од Србије на националној основи. У Војводини према попису из 2002. године живи 65,05% Срба. [8]

На предвиђање таквог могућег исхода са правом упућују још два наслова из српских дневних новина. Први из Курира – “Богаташи хушкају сељаке”, у којем Шуљманац изјављује да су ”одлуке министарства идеалне за пољопривреднике, али је чињеница да богаташима не одговара што држава улаже у мала домаћинства, а не у њих, па хушкају ове људе да блокирају путеве.” [9] И други из листа Ало – “Или у Београд, или независност!”, [10] у којем један од пољопривредника изјављује да ће се тражити осамостаљење Војводине уколико им се не омогући долазак у Београд и састанак са представницима власти, што је опет у складу са економским, а не националним питањем.

У ситуацији када се из Војводине све чешће чују позиви за успостављањем војвођанске полиције и што већим осамостаљењем Новог Сада у односу на Београд, гледиште да постоји могућност да се напетост до које је дошло на путевима Војводине искористи за даље разбијање Србије није без основа.

Наслов овог текста и неке од поменутих теза своје упориште налазе у догађају из 1990. године који је претходио распаду бивше СФРЈ када је на стадиону Максимир у Загребу дошло до масовне туче навијача када је интервенција полиције од стране хрватских медија оцењена као провокација Београда, уз оптужбу да је већина припадника полиције који су интервенисали била српске националности.

Ипак, оно што је сигурно, уколико постоје намере да се настави са распарчавањем Србије, оне у наредном периоду неће бити видљиве и брзог дејства као што је то било у случају када се распадала бивша Југославија. У Србији у којој данас постоји велики број страних предузећа и инвестиција, сваки војни сукоб је у потпуности искључен. Жива, а јефтина радна снага је данас много исплативије средство за постизање појединих циљева, као што су одузимање територија и прекрајање граница суверених држава.

[1] <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/57/Srbija+danas>

</900798/Blokirani+putevi+u+Vojvodini.html>

Максими́рски сценарио економског карактера

Пише: Владимир Недељковић
петак, 03 јун 2011 07:06

[2] <http://www.021.rs/Info/Srbija/Milovanovic-Ne-vidim-razlog-za-protest->

[poljoprivrednika.html](http://www.021.rs/Info/Srbija/Milovanovic-Ne-vidim-razlog-za-protest-poljoprivrednika.html)

[3] <http://srb.time.mk/read/8db4fd5325/20b0268a23/index.html>

[4] http://agroplus.rs/?page_id=5

[5] <http://srb.time.mk/read/8db4fd5325/20b0268a23/index.html>

[6] http://www.rtv.rs/sr_lat/vojvodina/sukob-poljoprivrednika-i-policije-u-opovu-

[i-na-mostu-kod-zablja_257002.html](http://www.rtv.rs/sr_lat/vojvodina/sukob-poljoprivrednika-i-policije-u-opovu-i-na-mostu-kod-zablja_257002.html)

[7] <http://www.srpskapolitika.com/intervjui/2009/latinica/004.html>

[8] http://sr.wikipedia.org/sr-Етничке_групе_Војводине

[9] <http://www.kurir-info.rs/vesti/drustvo/bogatasi-huskaju-seljake-93430.php>

[10] http://www.alo.rs/vesti/39050/Ili_u_Beograd_ili_nezavisnost